

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 116. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592956160.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Jeg vilde ikke gjøre nogen Hemmelighed af mit nye Bekjendtskab for Grev Fritz, men naturligvis heller ikke fortælle ham Alt, og nøiedes derfor med at sige, at jeg havde truffet Slægtninge af den Afdøde og var bleven vel modtaget af dem. Han sagde Intet; men af et usædvanligt Udtryk i hans Øine begreb jeg, at vort Venskab fra nu af stod paa meget svage Fødder. Han kunde ikke finde sig i, at jeg ikke stod absolut fjendtlig til de Erindringer, der vare ham fjendtlige, at jeg ikke følte mig bunden til ham som en Clansmand til sin Chef, og jeg erkjendte, at saasnart der fra den ene Side, om end ikke i tydelige 117 Ord, blev gjort en saadan Fordring, som fra den anden Side ikke kunde opfyldes, saa burde Forholdet løses snarest mulig. Selve Løsningen blev mig imidlertid pinlig af en anden Grund. Jeg havde »brændt mine Skibe«, da jeg tog hjemmefra. Greven havde rigtignok lovet mig, udtalt det som en Æressag for ham, at jeg »aldrig kom til at fortryde det«; men hvordan jeg end betragtede det, vilde hvilket som helst, som jeg opnaaede ved ham, efter at hans Søn havde ophørt at spille, være en Slags Blodpenge, der betaltes mig som Følge af stakkels *de Potters Død*.